

יעל מוריץ — האשה שעל פידסום שמה נערך מאבק מישפטי — אינה החשודה היחידה בגניבת מאות המיליונים מלקוחותיה. עוד תישעה איש מחברתה עלולים לעמוד למישפט פלילי



אנשים מכובדים ביותר מהצמרת הפוליטית, משופטים ועד למנהלים בכירים במשק. מוריץ הבעל הוא פעיל במפלגה הליברלית ומקורב לחוגים הכלכליים המהימנים ביותר.

האשה דקת הגיזרה ובעלת השיער הקצר הצליחה היטב בתפקידה. היא הפכה הרמות הדומיננטיות בחברה. שמישריה שוכנים ברחוב לילינגבלום בתל-אביב. החברה ניהלה גם שתי קרנות נאמנות.

לא כל לקוח שביקש את שירותי מוריץ את טוכולר התקבל. הוא היה זקוק לא אחת, להמלצה של עובד בחברה, או של לקוח אחר. שהיה ערב לרצינותו ולהיקף השקעותיו של הלקוח החדש.

הרווחים המרובים שהיו מנת חלקם של בעלי החברה לא סינוורו את מוריץ ובעלה. הם המשיכו להתגורר במרכז תל-אביב, ולנהל אורח חיים צנוע. אך הם לא חסכו בגיחות נופש לאירופה, בעיקר לשווייץ.

יעל מוריץ מקדישה את רוב שעות היום לעבודה במשרד. היא מבלה שם החל משעת בוקר מוקדמת, עוקבת אחרי הנעשה במשרד לפני פתיחת המסחר, יוצאת להפסקת-צהריים ושבה לעבודה בתום יום-המיסחר בכורסה.

מוריץ את טוכולר אינה חברת הברוקרים הפרטית היחידה הפועלת בשוק הפיננסי הישראלי. אך ללא ספק, עד לפני שנה היא היתה המוכרת ביותר. מה קרה לחברה שהביא למעצרה של המנהלת?

מבעלי המניות של חברת אמפא. בירושלים היא הכירה את יצחק מוריץ, שלמה מישפטים. הוא מכונן ממנה בשבע שנים. אחרי רומן קצר הם נישאו והיא השתלבה בעסק המישפחתי.

מוריץ הוא בנו של עורך-דין אחר. מקס מוריץ, שהקים בשנת 1934 חברה להשקעות בתל-אביב. בחברה היה שותף שופט בשם קורט טוכולר, והחברה נקראה עלי-שם שניהם: מוריץ את טוכולר. אחרי שטוכולר נפטר, רכשה חברת אמפא חלק ממניותיו בחברת הברוקרים הסולידית. אחר כך ירש מוריץ-הבן את חלקו של מוריץ-האב. מייסדי החברה עלו לארץ מגרמניה. הם נהגו בחברה כייקים לכל דבר. החברה היתה שם נרדף לאמינות. סודיות בנקאית, ולמיקצוענות בכל הנוגע להשקעות.

יעל מוריץ לא היתה בעלת השכלה אקדמית כלכלית. בעלה הכניס אותה לעסק המישפחתי כדי שתנהל אותו, ואילו הוא העדיף להמשיך בעיסוקו כמישפטן בעל פרקטיקה פרטית. חוג לקוחותיה של החברה מנה

הרצת פתח תיבת פאנדוריה

הסודיות לא מקודשת



תחילת הפרשה קשורה ברצח של עובד החברה. ביום ראשון, ה-20 בפברואר 1983, בשעת ערב מוקדמת, נורה הברוקר יעקב אלטרוביץ, בתחם ביתו ברחוב אוטישקין 98 בתל-אביב.

איש לא העלה אז על דעתו שרצח זה יפתח תיבת פאנדורה שכמותה לא זכורות בארץ.

אלטרוביץ היה מפעיל באולם הבורסה מטעם חברת מוריץ את טוכולר. תפקידו ככיר ורגיש ביותר בחברה.

בימים אלה מתנהל בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב מישפטם של גיל בויגל ורונו שניישיגיא, המואשמים בתיכנון ובביצוע רצח הברוקר. לטענת התביעה, המניע היה ניסיון של בויגל להשתלט על כספים שלו ושל אלטרוביץ, שהוכרחו לשווייץ.

חקירה נמרצת של המישטרה והפרקליטות בפרשה הצליחו להביא לחשיפת החשבון בשווייץ. השילטונות השווייציים ניאותו להסיר את הסודיות הנבקאית המקודשת שלהם מעל חשבון זה, אחרי שהובהר להם שהי מדובר בתיק-רצח.

עם חשיפת סודות החשבון נתגלה, שלכל אחד מהשותפים בו, בויגל ואלטרוביץ, היה סכום הקרוב לחצי מיליון דולר. סכום ענק לכל הדיעות. כאשר נעצר בויגל, שלושה ימים אחרי הרצח, היה לו אליבי לגבי שעת הרצח. ובעוד החוקרים מנסים לשבור את האליבי, ערכה המישטרה חיפוש יסודי בביתו. בהודמנות זו נתגלה לפני החוקרים עולם ומלואו.

בויגל התגלה כאשף פיננסי. קשור לעסקים חובק-עולם. הוא דיבר עם



ידידה, עדינה בוצקין. שעבדה כברוקרית בבטוחה שברמת-השרון. השניים צולמו במועדון בתל-אביב. זמן רב לפני שבו-גל נעצר ונחקר כחשוד ברצח.

נאשם ברצח גיל בויגל המואשם בתיכנון וברצח הברוקר יעקב אלטרוביץ ביחד עם רונו שניישיגיא. יושב לצד

אשה העושה חיל כמנהלת חברה כלכלית מצליחה, אינה דבר שכיח בעולם העסקים הישראלי. כאשר אשה כזו נעצרת בחשד לביצוע עבירות פליליות במיסגרת עבודתה — אין זה מסוג האירועים המתרחשים הרשות בנסיבות מתמיהות, זהו אירוע יוצא דופן לכל הדיעות.

כמשך עשרה ימים, מאז שנעצרה ועד שפורסם שמה, היתה יעל מוריץ, מנהלת חברת הברוקרים מוריץ את טוכולר נושא שיחה בוער, גם לאנשי-עסקים. שווה מיד במי המדובר, וגם להריוטות, שאינם מכינים נרזי הכלכלה הישראלית. כולם דשו שוב ושוב בנושא, והרכילות פשטה בארץ, למרות איסור הפירסום. כשריפה בשדה קוצים.

ייקים עם המלצות



השאלה שהבן שאלו היתה: מהיה יעל מוריץ ואיך היא הפכה מנהלת חברת ברוקרים פרטית, מהגדולות בארץ?

מוריץ היא דוגמה לשייבוב שבין מישפחה טובה, קשרים מתאימים וכישרון לא קטן. היא נולדה לפני 48 שנה בתל-אביב, למדה בעיר, ואחרי-כך עלתה לירושלים, ללמוד באוני-ברסיטה. אביה הוא שימעון אלמן, אחד